

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Csp/148/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120213490
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2022:6120213490.4

Rozhodnutie

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal s.r.o., s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Š. A., nar. XX. XX. XXXX, V. XXXX/XX, H., o zaplatenie 1582,11 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi 1.257,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 651,88 eur od 18. 12. 2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému právo na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínacom súde v Banskej Bystrici dňa 14. 01. 2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1582,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 976,54 eur od 18. 12. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný dňa 16. 02. 2015 uzatvorili zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a na jej základe poskytol veriteľ žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti zmluvy o úvere sú upravené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva podľa žalobcu obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovení § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoje povinnosti zo zmluvy, preto postupca podaním zo dňa 19. 06. 2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16. 06. 2017 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky bola výška pohľadávky v sume 1582,11 eur, pričom pozostávala z istiny vo výške 976,54 eur, z riadneho úroku vo výške 511,36 eur, úroku z omeškania vo výške 94,21 eur a poplatkov vo výške 0,00 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaný neuhradil žiadnu sumu. Dlžná suma ku dňu podania žaloby predstavuje 1582,11 eur.

2. Súd rozsudkom 6Csp/148/2020-122 zo dňa 10. 05. 2021 zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 324,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy ročne od 18. 12. 2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému vo vzťahu k žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

3. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že v zmluve o úvere absentoval údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to doba trvania zmluvy. Takýto údaj v zmluve nie je vôbec obsiahnutý. V časti II bode 16 sa síce uvádza, že zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s úverom, táto formulácia je však na účely sledované

zákonodarcom nepostačujúca, pretože je neurčitá. Zákonodarcu určil túto náležitosť v právnom predpise jasne ako dobu trvania zmluvy, aby si obdobie trvania zmluvy nemusel spotrebiteľ nejakým spôsobom vyvodzovať z iných údajov. A v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia iných súdov (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/336/2017 zo dňa 27.02.2018, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/130/2017 zo dňa 21.02.2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/129/2018 zo dňa 21.01.2019). Súd v rámci skúmania náležitosti spotrebiteľskej zmluvy zistil, že v tejto absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

4. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti poskytnutý spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považoval za bezúročný a bez poplatkov. Rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami žalovaným je vo výške 324,66 eur a preto nárok žalobcu v tejto časti považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas a dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorého výška je v súlade s platnou právnou úpravou, a to odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. Súd žalobu považoval aj v tejto časti za dôvodnú, v dôsledku čoho žalovaného zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania v uvedenej výške z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky na žalobcu až do zaplatenia. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 C.s.p., v danom prípade bolo predmetom sporu zaplatenie sumy vo výške 1582,11 eur s prísl. .

5. Proti výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, podal žalobca odvolanie, nakoľko sa nestotožnil so záverom súdu, a to najmä pre nespĺnenie podmienky podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a j) Zák. č. 129/2010 zákona o spotrebiteľských úveroch a napokon sa žalobca nestotožnil ani s právnym názorom súdu, v zmysle ktorého súd deklaroval, že zmluva neobsahuje uvedenie konkrétnych predpokladov použitých na výpočet RPMN.

6. Odvolací súd uznesením 8CoCsp/33/2021-169 zo dňa 28. 03. 2022 zrušil rozsudok 6Csp/148/2020 zo dňa 10. 05. 2021 vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolací súd v rozsahu namietaných dôvodov k absencii údajov o dĺžke trvania zmluvy o úvere poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 a Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2019, vo veci C-42/15 Home Credit c/a Klára Bíroová. Z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16. 05. 2015 vyplýva, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 15. 04. 2015, splatnosť úrokov a poplatkov mesačne, ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci, splatnosť 15. deň v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť bola dohodnutá na deň 15. 03. 2018. V zmysle čl. II Zmluvy bod 16 „Zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to až do úplného vysporiadania všetkých vzťahov, ktoré vznikli na základe alebo v súvislosti s Úverom.“ Vzhľadom na záver Súdneho dvora EÚ uvedený v bode 73 odôvodnenia vyššie citovaného rozsudku, v predmetnej zmluve pri takto uvedených náležitostiach doby trvania zmluvy, podľa názoru odvolacieho súdu nejde o okolnosť, ktorej neuvedenie v tejto konkrétnej veci môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, a teda v súlade so zásadou primeranosti v tomto prípade nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu nesprávneho uvedenia doby trvania zmluvy.

8. K odvolacej námietke žalobcu k neuvedeniu predpokladov ročnej percentuálnej miery nákladov odvolací súd uviedol, že podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka) musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Predpoklady potrebné na

výpočet RPMN sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené: výška úveru 1200,- eur, výška splátky 49,09 eur, splatnosť prvej splátky 15. 04. 2015, konečná splatnosť 15. 03. 2018, splácanie mesačne 15. deň kalendárneho mesiaca, splácanie rovnomerné, počet splátok 36, výška úrokovej sadzby 22,9 %, poplatok za poistenie 1,66 eur mesačne, celková čiastka 1770,02 eur. V tejto súvislosti plne vychádzal z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky vyjadril právny názor cit.: „Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení do 31. marca 2015 2 nevyplýva, že by jednou z náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy bol konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov alebo predpoklady pre jej výpočet.“ V odôvodnení citovaného uznesenia najvyšší súd uviedol, že „Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. 11.1. Dovolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú. 12. 1. Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. 12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neukladá uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. 12.3. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.“

9. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie napadnutého rozhodnutia o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov na základe absencie obligatórnej náležitosti zmluvy podľa ust. § 9 odsek 2 písm. f) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je s poukazom na vyššie citovaný rozsudok Súdneho dvora EÚ a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nepreskúmateľné a preto uložil prvostupňovému súdu opätovne posúdiť celú spotrebiteľskú zmluvu o poskytnutí pôžičky, a vyhodnotiť, či uvedená zmluva je v súlade s ust. § 9 odsek 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z obsahu spisu nie je možné vylúčiť existenciu ďalšieho dôvodu spôsobujúceho bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov.

10. Odvolací súd teda zrušil rozsudok vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súd prvej inštancie má opätovne posúdiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovení zák. č. 129/2010 Z.z. a nárok žalobcu na uplatnené úroky a poplatky, ktoré si uplatňuje žalobou v tomto konaní. Súd prvej inštancie má opätovne posúdiť, či zmluva obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. a či je nárok žalobcu na uplatnené úroky a poplatky dôvodný. Tiež má súd preskúmať, či žalobca ako veriteľ pri poskytovaní úverov konal s odbornou starostlivosťou alebo nie. Napokon sa má súd prvej inštancie vypořadať aj s námietkou žalovaného v tom smere, že celková čiastka je nesprávne uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere v neprospech spotrebiteľa.

11. Po vrátení veci súd v danej veci nariadil pojednávanie na deň 11. 08. 2022, ktorého sa nezúčastnili žalobca a žalovaný, avšak za účasti zástupcu žalobcu.

12. Vykonaným dokazovaním oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o splátkovom úvere, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou na úhradu, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohami + oznámením o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier, platobnou históriou žalovaného, písomnými podaniami žalobcu, listinnými dôkazmi preukazujúcimi skúmanie schopnosť žalovaného splácať úver pričom zistil tento skutkový stav:

Z obsahu Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 16. 02. 2015 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebný úver na čokoľvek vo výške 12 000,- eur. Výška fixnej úrokovej sadzby úveru bola 24,90 % p.a., v deň uzatvorenia zmluvy so zľavou bola vo výške 22,90%. Žalovaný sa úver zaviazal splátiť v 36 mesačných splátkach vo výške 49,09 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 15. 04. 2015 a konečná splatnosť úveru bola dňa 15. 03. 2018. Výška RPMN bola 28,98%, priemerná RPMN bola 34,42 %. Celkovo sa žalovaný zaviazal v prospech žalobcu zaplatiť sumu 1770,02 eur.

Listom zo dňa 24. 04. 2017 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej pohľadávky vo výške 462,72 eur ku dňu 23. 04. 2016, a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy s poučením o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Ďalším listom zo dňa 12. 09. 2018 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných dlžných splátok vo výške 1483,22 ku dňu 12. 09. 2018, s poučením o možnosti postúpenia pohľadávky tretej osobe.

Z Oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 04.04.2018 žalovanému vyplýva, že banka ako pôvodný veriteľ vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.04.2018.

Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19. 06. 2017 pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému žalobcovi ako postupníkovi, čím je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. Oznámením zo dňa 03. 01. 2019 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu.

Pokusom o zmier zo dňa 28. 11. 2019 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1823,20 eur najneskôr do 08. 12. 2019.

13. Na pojednávaní dňa 11. 08. 2022 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Čo sa týka skúmania bonity žalovaného, tak žalobca uviedol, že pred poskytnutím úveru jeho právny predchodca skúmal náležitým spôsobom bonitu žalovaného, ktorý spĺňal podmienky pre poskytnutie úveru. Súčasne žalobca uviedol, že taktiež boli splnené náležitosti v zmluve o poskytnutí úveru, vrátane predpokladov pre výpočet RPMN a poukázal na svoje písomné vyjadrenie k veci, v znení ktorého poistenie sa do predpokladov pre výpočet RPMN nezahŕňa, pretože nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Žalovaný svoj záväzok splnil len čiastočne a po podaní žaloby na súd neuhradil záväzok ani sčasti a preto žalobca žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať právo na náhradu trov konania.

K výhradám krajského súdu ohľadne poistenia a uvedenia celkovej výšky úveru, ktorá mala byť žalovaným splatená, predložil žalobca svoje vyjadrenie dňa 09. 06. 2022. Žalovaný bol povinný uhradiť sumu 1770,02 eur, ktorá predstavuje súčet položiek - splátky splatné od 15. 04. 2015 do 15. 02. 2018 vo výške 49, 09 eur v počte 35krát, pričom posledná 36. splátka v zmysle článku 5.17 bola vo výške 51,87 eur (v zmysle čl. 5.17 POP) Pre vylúčenie pochybností žalobca predložil súdu splátkový kalendár a zároveň uviedol, že splátka vo výške 49,09 eur v sebe zahŕňa aj splátku poistenia. Žalovaný bol teda povinný plniť mesačne sumu 49,09 eur a nie 49,09 eur plus splátka poistenia 1,66 eur.

14. Súd sa zaoberal tiež otázkou, či právny predchodca žalobcu ako veriteľ pred uzavretím zmluvy posudzoval schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V písomnom podaní zo dňa 21. 6. 2022 žalobca uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej schopnosti splácať daný úver. Postupca v spornom prípade disponoval informáciou o výške príjmu žalovaného, ktorý dosahoval 350,- eur a bol overovaný dopytom od Sociálnej poisťovne. Žalovaný ďalej poskytol postupcovi informácie o zamestnaní žalovaný bol

zamestnaný v spoločnosti STROJMONT - BJ, s.r.o. s o sídlom Marhaň 108, na dobu neurčitú odo dňa 1. 9. 2014. V uvedenom čase bol žalovaný slobodný a nežil v spoločnej domácnosti s inou osobou. Všeobecné hodnotenie klienta poradcom bolo vyhodnotené ak pozitívne posúdený. Dopytom do úverového registra bola overená existencia a výške existujúcich záväzkov žalovaného, pričom bolo zistené, že žalovaný nebol zaťažený žiadnym splátkovým/nesplátkovým úverom, ani kreditnou kartou a mesačné úverové zaťaženie bolo v čase poskytnutia úveru vo výške 0,00 eur. V minulosti nemal zamietnutú žiadnu žiadosť o tento typ produktu a ako vyplýva z registra, je evidovaný jeden už ukončený kontrakt. Poskytovateľ úveru použil paušálny predpoklad na vypočítanie povinnej rezervy ako 45% z akceptovaného príjmu. Takýto postup je schválený prísnyimi regulačnými mechanizmami Národnej banky Slovenskej republiky, ktorá vykonáva dohľad nad finančným trhom. V čase poskytnutia úveru totiž neexistovali žiadne záväzné postupy, ktoré bol poskytovateľ úveru povinný v rámci skúmania schopnosti splácať úver povinný dodržiavať. Nastavenie postupov banky v rámci posudzovania bonity klientov zastrešoval oddelenie riadenia rizík, ktoré v súlade s opatrením NBS č. 13/2010 stanovilo metodiku riadenia kreditného rizika. Overenie schopnosti splácať úver predchodca žalobcu vychádzal z výšky čistého príjmu 250,- eur, maximálneho splátkového zaťaženie 55% - 193 eur, Existujúce splátky 0,- eur, na splátku poskytnutého úveru ostáva 193,- eur.

15. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobe je možné vyhovieť v celom rozsahu, a to predovšetkým v medziach odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“) platného v čase uzatvorenia posudzovanej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“) platného v čase uzatvorenia posudzovanej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona platného v čase vzniku právneho vzťahu zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

21. Podľa ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. S porušením tejto povinnosti zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv spájal významnú sankciu a to v ust. § 11 ods. 2. V súlade s týmto ustanovením, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

22. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č.87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzavretá zmluva o splátkovom úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

24. Zmluva uzavretá medzi pôvodným veriteľom a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

25. Na základe uzatvorenej zmluvy o splátkovom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, bol žalovanému poskytnutý spotrebný úver vo výške 1200,- eur, pričom poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať 36-imi mesačnými splátkami vo výške 49,09 eur.

Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom a žalovaným súd ju podrobil kontrole a posúdil, či zmluva obsahuje všetky náležitosti tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch.

26. Vykonaným dokazovaním v rámci ktorého opätovne preskúmal spotrebiteľskú zmluvu a podrobil ju kontrole náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. 129/2010 Z. z. , § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 cit. zákona, súd mal za preukázané, že poskytnutý spotrebiteľský úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

27. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 1582,11 eur, ktorá pozostáva z istiny úveru 976,54 eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 511,36 eur, neuhradeného úroku z omeškania vo výške 94,21 eur.

28. Súd rozsudkom zo dňa 10. 05. 2021 zaviazal žalovaného na zaplata sumy 324,66 eur ako rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru 1200,- eur a úhradou zo strany žalovaného 875,34 eur, nakoľko vyhodnotil daný úver ako bezúročný a bez poplatkov.

29. Vzhľadom na stanovisko odvolacieho súdu, ktorý sa so závermi súdu prvej inštancie nestotožnil, vyvrátil dôvody súdu prvej inštancie, pre ktoré posudzoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, aj v kontexte overovania žalovaného splácať úver, súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal ešte aj na zaplata sumy 1257,45 eur.

30. Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas a dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 976,54 eur, ktorého výška je v súlade s platnou právnou úpravou, a to odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. Súd žalobu považoval aj v tejto časti za dôvodnú, v dôsledku čoho žalovaného zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania v vo výške 651,88 eur (rozsudkom zo dňa 10. 05. 2021 priznaný úrok z omeškania z istiny 324,66 eur) odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky na žalobcu až do zaplatenia.

31. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a preto žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na plnú náhradu trov konania s tým, že o ich výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.